

disse og lignende kritikpunkter er i overensstemmelse med virkeligheden beror selvsagt på en personlig vurdering, siger generalsekretæren, men selve den kendsgerning, at de fremsættes, betyder, at de må tages alvorligt.

Generalsekretæren giver tilslutning til princippet om een stat, een stemme, men føjer til, at en uansvarlig udøvelse af stemmeretten i det lange løb nødvendigvis vil få uønskede konsekvenser. Han fremhæver endvidere de betydelige muligheder for at øve indflydelse, som rummes i generalforsamlingen. De mindre og mellemstore magter har ikke blot gennem generalforsamlingens eksistens en stemme at lægge i vægtskålen, men også et middel til at øve indflydelse på begivenhedernes forløb i et omfang, som rækker langt udover, hvad der tidligere har været tilfældet. Majoriteten må imidlertid bevise, at den søger en realistisk vej ud af vanskelighederne snarere end at søge tilflugt til fordømmelser og trusler.

I forbindelse med en kort omtale af sikkerhedsrådet betegner generalsekretæren det som et vigtigt fremskridt i internationalt samarbejde, at sikkerhedsrådet sidste år afholdt sit første periodiske møde. Efter hans opfattelse bør denne praksis fortsættes, men møderne bør være andet og mere end en formalitet og i stedet give rådets medlemmer mulighed for effektivt at opfylde deres ansvar for opretholdelsen af international fred og sikkerhed.

Generalsekretæren giver den såkaldte „dokumentationsekspllosion“, som FN har oplevet, en særlig omtale. Antallet af møder er blevet forøget, og mødevirksomheden fører til udgivelsen af enorme mængder dokumentationsmateriale. Dette indebærer ikke blot forøgede omkostninger, men lægger yderligere et kolossalt pres på sekretariatet. Det eneste middel, hvormed denne situation kan bedres, er efter generalsekretærens opfattelse øget disciplin både hos de delegerede og i sekretariatet.

I sin omtale af medlemskab af FN understreger generalsekretæren, at Forbundsrepublikken Kinas deltagelse utvivlsomt vil øge FN's muligheder for at realisere pagtens mål. Det vil samtidig bringe realiseringen af universalitetsprincippet et skridt nærmere. Generalsekretæren er overbevist om, at de delte landes adgang til FN ikke bør knyttes

sammen med en løsning på de problemer, som delingen har afstedkommet. Tværtimod bør man se adgangen til medlemskab som et middel til at lette opnåelsen af løsninger på de førnævnte problemer.

D. FN's finansielle situation.

Generalsekretæren erindrer om, at det kun var under forudsætning af, at noget ville blive gjort for at afhjælpe FN's finansielle situation, og af at de løfter om samarbejde, der blev afgivet fra alle sider, ville blive honoreret, at han i sin tid havde accepteret at fortsætte som generalsekretær i endnu en embedsperiode. Det er på denne baggrund med dyb beklagelse, at han må konstatere, at der har fundet en stadig forværring af FN's finansielle situation sted i en sådan grad, at vidtrækkende beslutninger nu ikke længere kan udskydes. Der er imidlertid ikke noget reelt grundlag for optimisme eller for forventning om, at en omfattende løsning kan findes i en overskuelig fremtid. Situationen er i korthed, at FN efter mere end ti års underskud i forbindelse med finansieringen af fredsbevarende operationer meget snart må se i øjnene, at organisationen er fallit. Generalsekretæren appellerer derfor endnu engang til medlemsstaterne om snarest at overveje veje og midler til en gang for alle at løse organisationens finansielle problemer.

E. Generalsekretærens rolle.

Der er muligvis stadig nogle, der er af den opfattelse, at generalsekretærens rolle udelukkende bør være af teknisk karakter. Ved udgangen af sin anden embedsperiode mener U Thant at kunne konstatere, at denne opfattelse hverken er i overensstemmelse med pagten eller med de faktiske forhold. Generalsekretæren gennemgår herefter de i pagten indeholdte bestemmelser om generalsekretærens funktioner, navnlig dennes artikel 99, som efter hans mening klart og utvetydigt tildeler generalsekretæren en politisk rolle ved at bemyndige ham til at henlede sikkerhedsrådets opmærksomhed på enhver sag, som efter hans opfattelse kan true opretholdelsen af international fred og sikkerhed. Omvendt er der ikke nogen bestemmelse i pagten, som forhindrer generalsekretæren i at spille en politisk rolle. Denne op-